

MY DAUGHTER

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: என் மகள்

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

நாங்கள் அப்போதுதான் மேசையில் அமர்ந்திருந்தோம். அவள் எனக்கு எதிரே இருந்தாள். பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த என் மனைவி, நான் ஏன் ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல் மௌனமாக அவளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று கேட்டாள்.

ஏதாவது காரணம், ஏதாவது நிலைமை, என் கவனத்தை அப்படிச் குவியச் செய்த ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டாள்.

நான் என் ஹாட் டாக்கைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தேன் — இத்தாலியில்கூட எனக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மிகச் சிறந்த பொருள் — என் கண்கள் அவளுடைய கண்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தன. Giorgia. என் மகள். அவளுக்குள் என்ன இருக்கிறது என்று புரிந்துகொள்ள முயன்றுகொண்டிருந்தேன்.

அவள் உண்மையிலேயே என்னில் ஒரு பகுதி. ஒரு கச்சிதமான உடலுக்குள் என் குறைபாடுகள். ஒரு நுட்பமான மனம். ஒரு பெண்.

ஒரு கட்டத்தில், நான் முன்பு சொன்ன ஏதோ ஒன்றை மறுக்க அவள் எழுந்து நின்றாள் — கிட்டத்தட்ட என்னைத் திருத்துவதுபோல, அவளுடைய அந்தப் பாணியுடன், அந்த ஆளுமையுடன் — என் தோள்களில் சில முறை தட்டிக்கொடுக்க முயன்றாள். அம்மாக்கள் குழந்தைகளுக்குத் தட்டிக்கொடுப்பது போல.

ஆனால் நான் அவளுடைய தந்தை மட்டுமே. நான் புன்னகைத்தேன்; என் அம்மாவுக்குப் பிறகு, அதே பணியுடன் இன்னொரு பெண் என் அருகில் இருக்கிறாள் என்று நினைத்து: என்னைப் பாதுகாப்பது அல்ல, என்னைக் கட்டுப்படுத்துவது. இதுதான் என் விதி.

ஏன் என்று என்னையே கேட்டுக்கொண்டேன். என் ஆன்மா உண்மையில் என்ன என்று. அந்தத் தருணத்தில் நான் யாரைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறேன் என்று. நேர்மையாகவே என்னையே கேட்டுக்கொண்டேன்: நான் யார்தான், கடவுளே?

என்னை அறிந்தவர்கள் கேட்கும் அதே கேள்வி. என்னை வாசிப்பவர்கள். ஒருவேளை ஒரு நாள், New York-இன் ஒரு மூலையில், ஒரு தள்ளுவண்டியுடன் தெருவில் ஹாட் டாக்குகளை இலவசமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் என்னை அவர்கள் பார்ப்பார்கள் — மக்கள் புன்னகைப்பதைப் பார்க்கும் மகிழ்ச்சிக்காக மட்டுமே. எப்போதும் இருந்தது போலவே, 61 ஆண்டுகளாக. யாருக்கும் எந்த விலையும் இல்லாமல்.

ஏனெனில் நான் அப்படிப்பட்டவன்.

Nando